

From: [michael](#)

To: vanch@ft.dk

Sent: Monday, January 29, 2007 6:09 PM

Subject: statsborgerskab for en retscaffen person

Til Udvalget for Udlændinge - og Integration :

Jeg vil gerne fortælle jer en solstrålehistorie.

En gammel dreng er jeg blevet - altid positivt indstillet.
Uddannede mig - så jeg mistede helbredet.
Kom i lære som 16 årig - efter realeksamen
- gennemlevede militæret i 14 måneder.
HF-eksamen og uddannelse i udlandet og arbejdede der.
Så måtte det have en ende da helbredet ikke kunne mere.
Som førtidspensionist (1991/92) rejste jeg som "enmands -NGO" i det tidligere Sovjet.
På opfordring fra tidligere kolleger.
Holdt foredrag , kurser om dansk demokrati og kultur.
(Det kan ses som en gratis gave til DK.)
På en af mine mange rejser mødte jeg verdens smukkeste pige.
I dag er hun verdens smukkeste kvinde
og har - indtil nu - født os 4 velskabte rødhårede børn.
(7 - 6 - 4 og 1 år.)
(Det kan også ses som en gave til det danske samfund!)
Svitlana er uddannet som meteorolog og da jeg mødte hende forskede hun i
klimaets indvirkning på plantelivet.
Efter mange af mine kunstneriske overtalelser -
og mange 3000 kilometers togrejser
til Odessa fik jeg overbevist denne dejlige skabning om at vi skulle
videre i livet sammen - helst med børn.

Det lykkedes - **er det ikke en solstrålehistorie ?**

MEN

Vi blev gift på Århus rådhus i feb 1998.
Svitlana færdiggjorde sprogkuser - indimellem fødsler
og pasning af en invalidd mand.
Vi mente det ville tage 1 - 2 år så kunne vi selv.

OG VI VIL SELV.

Men Svitlana må ikke arbejde med sin uddannelse i DK .

Ville uddanne sig som sygeplejeske - nej tak sagde kommunen.
Rejste til Ukraine da hendes far var død
og hendes mor ikke havde det godt.
Efter 2003 har regeringen ødelagt alle muligheder for at
Svitlana kan blive fornuftigt integreret i DK
og "starthjælpen" - som er den samme som for 4 år siden -
har ødelagt vores bestræbelser for at komme videre.
"Starthjælpen" har ødelagt vores liv.
Nu sidder i så højt at i ikke kan se det virkelige liv - her på bunden.
Der har i sendt os hen.
MEN DET ER VORES VIRKELIGHED.
Vi er ikke de eneste hernede.
Vi kan og vi vil - men i forhindre os i at komme videre.
Skal vi to voksne - som begge har uddannelse og kendskab til verden
se at vore børn aldrig kan få en uddannelse -
ikke kan det andre børn kan - på grund af jeres afgudsbillede "**STARHJÆLP**" ?
I forstår det ikke - men vi oplever det dagligt.
Svitlana lever med at i kan sende hende til langt bortistand - **dagligt.**
Det daglige psykiske pres er umenneskeligt
og efterhånden ved at opslide en sund dansk kernefamilie.
Vi bør bruge vore kræfter på noget positivt -
Nu sidder der i udvalget to præster - de må kunne forstå det umenneskelige her.

Svitlana søgte om dansk statsborgerskab i 2003 - naturligvis for at kunne have samme rettigheder som det hun har skabt . Forleden modtog vi alle akter i sagen. Vi opdagede at der er begået mange faktuelle fejl i sagen. Ministeriets medarbejdere kan ikke regne - ej heller læse forstå dansk på skrift.

Nu ville det være fint om også i har mod og den gode vilje til at fortælle os en solstrålehistorie.

Svitlana har som alle kvinder i verden hele det grove arbejde 24 timer i døgnet. Skal opfylde jeres krav - føde børn - passe mig - osv.

Hvorfor må min kone ikke blive dansk statsborger ? - det burde være en menneskelig ret - hun har opfyldt alle krav i har stillet på ansøgningstidspunktet. Og jeg synes hun fortjener det - juridisk og menneskeligt.

DET ER IKKE OS DER HAR SVIGTET ELLER "SNYDT" - DET ER JER!

ikke kun os - men samfundet og den gode fremtid.

(Ministeriets j. nr. 2006/311-12996)

Vi håber i vil kigge på sagen og hjælpe os med at komme videre i en positiv retning.

Den umenneskelighed og ondskab der er kommet ind i dansk lovgivning er svær at forstå.

Med venlig hilsen

Michael H. Rasmussen

mhr@adr.dk

Fra: michael [mailto:mhr@adr.dk]

Sendt: 31. januar 2007 20:22

Til: Allan Niebuhr

Emne: tak for svar

Kære Allan Nieburg og Søren Krarup :

Vi er meget glade for jeres svar - det var uventet.
Det vil vi gerne takke jer for.

For at i ikke skal spilde mere tid end højest nødvendigt
på dette har jeg et venligt forslag.

Problemet er :

Har min kone opfyldt betingelserne på ansøgningstidspunktet (2003)?

Efter lovgivningen på daværende tidspunkt ?

I 2003 blev der venligt herfra spurgt om dispensation - **på opfordring fra en ansat i ministeriet** - pudsigt nok.

Der kom aldrig svar.

Kan der ikke tages menneskelige hensyn til denne venlige anmodning?

Om et par dage er det 9 år siden min kone satte fod på dansk jord.

Som højtuddannet forsker.

Alle hendes evner og viden er nu løbet ud i kloakken.

Kan i ikke se det.

Vi har levet med pressens oplysninger om at man ikke vil/kan indgribe i enkeltsager og slet ikke i sager der er under behandling.

Mit spinklet håb er at i har den gode vilje til at forstå at det hele ikke drejer sig om Svitlana - men vore børns fremtid.

I dag har vi modtaget en god og en dårlig meddelse.

Den gode er at kommunen har "glemt" at Svitlana har ret til "Normal kontanthjælp" fra sidste år.

Det "glemte" kommunen at oplyse.

Den kedelige er at jeg har fået at vide at min mor er ved at dø -

og at jeg i morgen må tage til Århus.

Midt i alt dette må jeg bede jer om at vurdere om min dejlige kone ikke snart kan blive dansk statsborger.

Det *koster ikke* den danske stat noget.

Det er ikke et spørgsmål om penge.

Det er et spørgsmål om menneskelighed .

Ansøgningen har hele tiden været et simpelt spørgsmål om den menneskelige ret til

at have lige juridiske betingelser - som resten af familien.

Beklager forvirringen i brevet.

Men jeg må sige farvel til min mor.

Det måtte Sveta ikke for jer da hendes far døde.

Straffen har været - ja - urimelig på alle måder

min kone har lidt længe nok.

Opfylder hun ikke alle jeres krav -
så se venligst på sagen med menneskelige øjne.

Hvorfor skal vi lide så meget og så længe
på grund af vores kærlighed ?

med venlig hilsen

Michael H. Rasmussen

mhr@adr.dk